

**БІЛОЦЕРКІВСЬКА МІСЬКА РАДА
КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ
Р І Ш Е Н Н Я**

від « 25 » лютого 2020 року

м. Біла Церква

№ 110

Про вирішення судового спору щодо визнання малолітньої дитини такою, що втратила право користування житловим приміщенням

Виконавчий комітет Білоцерківської міської ради розглянув подання служби у справах дітей Білоцерківської міської ради від 17 лютого 2020 року № 188 та рекомендації комісії з питань захисту прав дитини при виконавчому комітеті Білоцерківської міської ради (протокол від 12 лютого 2020 року № 3) з питання визнання малолітнього , року народження, таким, що втратив право користування житловим приміщенням.

У провадженні Білоцерківського міськрайонного суду Київської області перебуває справа № за позовом до року народження, яка діє в інтересах малолітнього , року народження, третя особа: служба у справах дітей Білоцерківської міської ради, про визнання особи такою, що втратила право на користування житловим приміщенням (ухвала Білоцерківського міськрайонного суду Київської області від 02 жовтня 2019 року про відкриття провадження і призначення справи до розгляду).

Відповідно до положень ст. 19 Сімейного кодексу України при розгляді судом спорів щодо визнання дитини такою, що втратила право користування житловим приміщенням, є обов'язковою участь органу опіки та піклування, представленого належною юридичною особою. Орган опіки та піклування подає суду письмовий висновок щодо розв'язання спору.

В ході розгляду справи встановлено, що у спірному житлі, яке знаходиться за адресою: вул. , м. Біла Церква, Київська область, зареєстровані відповідачка року народження, та її малолітній син року народження (довідка про місце проживання та склад сім'ї від 09 вересня 2019 року № 3852, видана управлінням адміністративних послуг Білоцерківської міської ради).

Згідно з ордером від 25 липня 1975 року № 680, виданим Білоцерківською КЕЧ, наймачем вищевказаного спірного житла був гр. , який року помер (свідоцтво про смерть серії , видане Білоцерківським міськрайонним відділом державної реєстрації актів цивільного стану Головного територіального управління юстиції у Київській області 26 липня 2019 року), та члени його сім'ї. Батько малолітнього також 15 квітня 2016 року помер (свідоцтво про смерть серії , видане відділом державної реєстрації актів цивільного стану Білоцерківського міськрайонного управління юстиції у Київській області року).

Позивач , який є рідним дядьком малолітнього у позовній заяві зазначив, що відповідачка із сином ніколи не проживали у спірній квартирі, не сплачують комунальні послуги та не беруть участі в утриманні житла. Позивач вважає, що факт реєстрації відповідачки із сином у цій квартирі порушує його право на вільне розпорядження і користування майном, приватизацію, оформлення субсидій, пільг та ін.

Також стало відомо, що у провадженні Білоцерківського міськрайонного суду Київської області перебувала справа № _____ за позовом _____

_____ , яка діє в інтересах малолітнього третя особа: служба у справах дітей Білоцерківської міської ради, про визнання особи такою, що втратила право на користування житловим приміщенням (ухвала Білоцерківського міськрайонного суду Київської області від _____ року).

року до суду надійшло клопотання від _____ , сина агіна _____ , про залучення його до участі у справі, як правонаступника позивача _____ , який помер _____ року помер. Згідно з ухвалою Білоцерківського міськрайонного суду Київської області від 30 липня 2019 року судом відмовлено у задоволенні клопотання _____ про заміну позивача правонаступником та провадження у вказаній справі закрито.

Статтею 47 Конституції України встановлено, що ніхто не може бути примусово позбавлений житла інакше як на підставі закону за рішенням суду.

Чинним законодавством України передбачено захист житлових прав дітей. Зокрема, згідно із ч. 7 ст. 7 Сімейного кодексу України дитина має бути забезпечена можливістю здійснення її прав, установлених Конституцією України, Конвенцією про права дитини, іншими міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Частиною 1 статті 3 Конвенції про права дитини від 20 листопада 1989 року (ратифікована Україною 27 лютого 1991 року, дата набуття чинності для України 27 вересня 1991 року) визначено, що в усіх діях щодо дітей, незалежно від того, здійснюються вони державними чи приватними установами, що займаються питанням соціального забезпечення, судами, адміністративними чи законодавчими органами, першочергова увага приділяється якнайкращому забезпеченню інтересів дитини.

Відповідно до статті 317 Цивільного кодексу України власникові належать права володіння, користування та розпоряджання своїм майном. Згідно зі ст. 391 Цивільного кодексу України власник майна має право вимагати усунення перешкод у здійсненні ним права користування та розпоряджання своїм майном.

Законом України «Про охорону дитинства» визначено, що забезпечення найкращих інтересів дитини - дії та рішення, що спрямовані на задоволення індивідуальних потреб дитини відповідно до її віку, статі, стану здоров'я, особливостей розвитку, життєвого досвіду, родинної, культурної та етнічної належності та враховують думку дитини, якщо вона досягла такого віку і рівня розвитку, що може її висловити.

Згідно із ч. 2 ст. 18 Закону України «Про охорону дитинства» діти - члени сім'ї наймача або власника жилого приміщення мають право користуватися займаним приміщенням нарівні з власником або наймачем.

12 лютого 2020 року на засіданні комісії з питань захисту прав дитини при виконавчому комітеті Білоцерківської міської ради розглядалося питання щодо визнання малолітнього _____ таким, що втратив право користування житловим приміщенням. Комісія з питань захисту прав дитини, дослідивши документи по справі, враховуючи вищевказані норми чинного законодавства України, дійшла до висновку, що позивач _____ не є наймачем та не є власником спірного житла, тому він не має право вимагати усунення перешкод у здійсненні ним права користування та розпоряджання майном шляхом визнання малолітньої дитини _____ такою, що втратила право користування житловим приміщенням і рекомендувала службі у справах дітей Білоцерківської міської ради підготувати відповідний висновок органу опіки та піклування до суду.

Враховуючи вищезазначене, керуючись інтересами малолітньої дитини, відповідно до Конвенції ООН «Про права дитини», ст. 47 Конституції України, ст.ст. 317, 391 Цивільного кодексу України, ст.ст. 7, 19, Сімейного кодексу України, ст.ст. 1, 18 Закону України «Про охорону дитинства», ст. 40 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Порядку провадження органами опіки та піклування діяльності, пов'язаної із захистом прав дитини,

затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 року № 866, виконавчий комітет міської ради дійшов до висновку:

1. Визнання малолітнього _____, _____ року народження, таким, що втратив право користування квартирою № _____ по вулиці _____ Київської області, є таким, що суперечить правам та інтересам дитини, звужує обсяг існуючих житлових прав малолітнього та порушує його охоронювані законом інтереси.

2. Контроль за виконанням рішення покласти на заступника міського голови Литвиненко К.С.

Міський голова

Геннадій ДИКИЙ